MOSTIČEK

JUBILEJNA 10. ŠTEVILKA

GLASILO OSNOVNE ŠOLE IN VRTCA KANAL

ŠOLSKO LETO 2013/14

NAŠ MOSTIČEK PRAZNUJE DESETI ROJSTNI DAN

Spoštovani!

V našem življenju nastopijo trenutki, ko se ozremo nazaj in začnemo obujati spomine.

Spomine na delo, uspehe, dosežke. Na tiste lepe in dobre stvari, ki smo jih naredili skupaj. Ustvarjali s sinergijo in naklonjenostjo do dela in sodelavcev, z veliko truda in vloženega dela, a s prepričanjem, da delamo dobro in prav.

In ti spomini so zakladnica moči, volje in energije za nadaljnje delo.

Naš Mostiček je dokaz, da zmoremo in znamo ustvarjati skupaj.

Je dosežek desetih generacij naših malčkov in učencev ter njihovih mentorjev.

Dosežek, ki ga lahko izmerimo s številom izvodov, člankov, avtorjev.

Naš Mostiček je zbornik našega dela, zakladnica idej, ustvarjalne energije …

Ponosna sem nanj … in na vas, ki ga ustvarjate!

Hvala!

Kanal, 13. 5. 2014 Ravnateljica

PRVEMU MOSTIČKU NA POT …

Koliko idej, spodbud, dela je potrebno, da nastane šolsko glasilo, vedo le tisti, ki ga ustvarjajo.

Danes je pred nami. Dolgo smo ga ustvarjali. Tokrat smo uspeli. Prepričana sem, da bo prvi številki sledila druga, tretja …

Srečno, MOSTIČEK!

Ravnateljica Milka Zimic, šol. leto 2004/05

PRVI MOSTIČEK SMO USTVARJALI … IN GA POIMENOVALI …

Učenke in učenci: Ana Križnič, Katja Zimic, Sara Vončina Znidercic, Nina Žnidarčič, Minka Lipičar, Andreja Melink, Martin Mavrič, Peter Okroglič, Anja Rijavec

Prispevke zbrala, uredila in pregledala: Zvonka Cigoj

Računalniška obdelava: Milka Zimic, Nives Volk

Oblikovanje naslovne strani: Andreja Krpan

Iz prvega Mostička,
avtor Peter Nanut, 3. b

ZGODILO SE JE DAVNEGA ŠOLSKEGA LETA 2004/05

Upokojil se je dolgoletni ravnatelj Franc Bukovec.

Za vrtec smo zbirali knjige, ki smo jih že "prerasli".

Obiskal nas je politik Anton Rop.

Potekal je 15. otroški parlament na temo Mladi in Evropa.

Na dan boja proti cigareti smo risali pred občinsko stavbo.

Odvijal se je naravoslovni tabor na Medvedjem Brdu.

Osmošolci so se odpeljali na eko tabor v Prekmurje.

Pripravili smo dan odprtih vrat, ki smo ga poimenovali Mavrični dan.

Učenke in učenci dramskega krožka so odigrali gledališko predstavo Mojca Pokrajculja.

Pri izbirnem predmetu gledališki klub so se predstavili s tremi igricami.

Ob 60. obletnici revije Ciciban smo pripravili zanimivo razstavo starih Cicibanov.

Naši mladi odbojkarji so se borili za naslov državnega prvaka.

Iz prvega Mostička,
avtor Grega Pirih, 2. a

V PRVEM RAZREDU SMO VESELI, SREČNI, ZADOVOLJNI, KO ...

… gremo z družino na morje, ko smo vsi skupaj doma in gremo na sprehod. Vesel sem, ko igramo nogomet ali grem v šolo.

Val Velušček, 1. a

… mi mama kupi težke čevlje- "kopačke" in igram nogomet.

Tilen Malnič, 1. a

… se igramo s prijateljicami in se učimo črke ter številke.

Zoja Bucik, 1. a

Nik Jean Kokol, 1. a

… sem skupaj z mamo.

Nina Petrevčič, 1. a

… na šolskem igrišču vidim sestrico Nežo in prijatelje.

Matija Perše, 1. a

… se igram s prijatelji in se "crkljam" z mamo.

Vita Božič, 1. a

… prideta "tata" in mama domov iz službe.

Žan Bernik, 1. a

… se peljem z "nonotovim" motorjem, se igram z bratcem in smo vsi skupaj doma.

Tian Humar Bajt, 1. a

… se igram z bratrancem in Saro. Vesela sem, ko rišem.

Jana Gabrijelčič, 1. a

V 4. A RAZREDU HODIMO RADI V ŠOLO, KER ...

- imam veliko prijateljev. (Grega)
- imamo prijazno učiteljico in ker se lahko tudi malo igramo. (Elizabeta)
- se nekaj naučim in bom zato lahko pridobila dober poklic. (Larisa)
- se naučim veliko novih stvari in ker se lahko družim s prijatelji. (Mihaela)
- imamo prijazno in lepo urejeno učiteljico ter prijazne sošolce, ki mi nudijo pomoč, če jo potrebujem. (Urška)

ŠE LEPŠE BI BILO, ČE ...

- bi se začel pouk ob deseti uri. (Aleksandar)
- bi nam učiteljica vsak dan kupila čokolado, ne bi bilo ocen, bi bili odmori daljši in bi lahko nosili v šolo hišne ljubljenčke. (Larisa)

Bujar Krasniqi, 4. a

- bi se pouk začel ob 12. uri, ne bi bilo domačih nalog in bi bila na urniku samo športna vzgoja. (Aleks)

IN NAJLEPŠE, ČE BI IMELI ...

- šolo zgrajeno na skali, okoli pa modro morje. (Larisa)
- igralnice s toboganom. (Mei)
- pri vsakem predmetu samo eno oceno v celem šolskem letu. (Urška)
- velik in strm tobogan. (Mihaela)
- na urniku samo glasbeno vzgojo. (Barbara)

IN SEDAJ SE KONČUJE "NAŠA RAZBURLJIVA DOGODIVŠČINA", SO ZAPISALI NAŠI DEVETOŠOLCI ...

Devet let je minilo, odkar smo učenci devetega razreda prvič prestopili šolski prag. Odrasli večkrat omenijo, kako smo hitro zrasli in kako leta hitro tečejo, meni pa se ne zdi, da je bilo teh devet let tako kratkih.

Evelina Skrt, 9. a

Preteklih devet let je bilo zelo lepih. Zgodilo se je veliko neprijetnih trenutkov, takih, ki jih človek rad čim prej pozabi, a še več je bilo tistih - lepih. Zdaj, ko se bodo naše poti ločile, se verjetno ne bomo več toliko videvali, a upam, da bomo ostali v stikih, če ne drugače, vsaj preko socialnih omrežij.

Sara Podbrščec, 9. a

In tako se je začela ta razburljiva dogodivščina. Sedaj se piše njeno deveto in zadnje leto.

Ko se ozreš nazaj, si včasih zaželiš, da bi se lahko vrnil. Vsi ti lepi ali manj lepi dogodki, ki so samo majhni koščki sestavljanke, še vedno tlijo v nas in ko pomisliš nanje, si ne moreš kaj, da se ne bi nasmehnil in rekel: "Kje so tisti časi?" Ampak vem, kje so. Daleč za nami in so nam že zdavnaj pomahali v slovo.

Devetletka se končuje. Ker pa moramo življenje nadaljevati, se vpisujemo na srednje šole. Čeprav bom nekatere sošolce še videval, se zavedam, da bo brez njih težko. Skupaj smo preživeli vsa ta leta igre, občasnih pretepov in predvsem sodelovanja. Že res, da bomo ločeni in da se bomo redko videli, a povezani smo v srcih in to je najpomembnejše.

Nejc Skrt, 9. a

Pogrešala bom dobre prijatelje in prijateljice, saj sem z njimi preživela velik del svoje mladosti in v tem času sem resnično uživala. Čeprav so skupaj s šolo prišle številne obveznosti, delo, učenje in skrbi, bom pretekla leta ohranila v najlepšem spominu.

Teh preteklih devet let je minilo, kot bi mignil. Prijateljice bom zaradi neštetih zabavnih trenutkov v srednji šoli pogrešala. V tem času, ko smo odraščale, smo se zelo spreminjale. Ko pogledam nazaj, se zdim sama sebi popolnoma drugačna, kot sem bila prvi dan, ko sem stopila v šolo. Takrat sem bila še otrok, komaj sem se zavedala, da na svetu obstaja kaj drugega kot družina. Zdaj gledam na svet s popolnoma drugačnimi očmi. Obdobje mladosti se mi zdi najlepši čas življenja. Takrat si povsem svoboden, oprezaš za fanti, si ves zaljubljen in imaš priložnost, da se zabavaš. Te svobode bo v naslednjih letih vse manj.

Maja Križnič, 9. a

Hana Munih, 9. a

Čeprav ob misli na šolo vedno najprej pomislim na učenje in domače naloge ter zgodnje jutranje vstajanje, šola ni samo to. Pomeni mi predvsem druženje s sošolci in sošolkami, s katerimi smo doživeli skupaj že veliko stvari. Med nami so se spletle vezi, večinoma prijateljske. Ne morem si predstavljati, kako bo drugo leto, ko jih ne bom videvala več vsak dan, ko bom prvi šolski dan v srednji šoli vkorakala med same tuje ljudi. Verjetno se tako dobro razumemo, ker smo le en razred, skupaj nas je 23. In prav na vsakega od teh triindvajsetih sošolcev bom ohranila lep spomin.

Aneja Komac, 9. a

KAKO SEM DOBIL(A) IME

Ko sem bil rojen, sam bil kar tri dni brez imena, ker se starša nista mogla odločiti, kako naj me poimenujeta. Te tri dni smo me klicali deček Pirih. Mama je očetu predlagala veliko imen, a očetu niso bila všeč. Nato je oče predlagal ime Peter. To je bilo všeč tudi mami. Tako sem končno dobil ime.

Peter Pirih, 5. a

Rojena sem drugega februarja in na ta dan je svečnica. To pomeni luč, Zato sta mi mama in oče izbrala ime po svetnici Luciji. Na ta dan dobijo otroci v Italiji darila, zato jih dobim tudi jaz. Moje ime mi je všeč.

Lucia Pascolat, 5. a

Jaz sem prvi otrok v naši družini. Starša sta imela težave pri izbiri imena, ker nista vedela, ali bom fantek ali punčka. Ker jima niso všeč moderna imena, sta izbirala imena pri svojih prednikih. Če bi se rodila deklica, bi bila Marija. Tako je bilo ime mamini babici, ki so se ji ravno takrat iztekale zadnje ure življenja. Umrla je le tri dni po mojem rojstvu. Za fanta sta imela izbrani dve imeni, Matija in Toni. Tako Toni kot Matija sta bila moja dedka. Za ime Matija sta se odločila šele na poti v porodnišnico, kjer sem prijokal na svet. Ime Matija nosi tudi cerkvica v Drežniških Ravnah.

Matija Koren, 5. a

Ime Veronika mi je izbrala mama, ki je že v otroštvu vedela, da bo svoji hčeri dala ime Veronika. Ime sem dobila po svoji prababici, s katero je mama prebila veliko časa in sta se zelo dobro razumeli. Upam, da nisem podedovala po prababici le imena, ampak tudi veliko srce in pozitivno energijo. Zdaj pa, ko moje prababice ni več in jo vsi pogrešamo, mi babica včasih reče: "Pa, saj imamo še eno Veroniko."

Moje ime mi je všeč, ker se po francosko izgovori zelo elegantno. Ime izhaja iz Francije.

Veronika Miklavc, 5. a

KO SMO BILI MAJHNI

Ko sem bila majhna deklica, nisem bila zaspanka. Zgodaj sem se zbujala in nagajala očku ter mamici. Vesela sem bila, ko me je očka posedel na kolo in sva kolesarila. Dedku in babici sem pomagala na njivi. Hodila sem k prababici, ki mi je pekla piškote. Poleti smo vsako leto napihnili bazenček in v njem sem veselo čofotala. Moja najljubša igrača je bil medvedek, ki še danes spi z mano. Rada sem risala in zlagala kocke. V veliko veselje so mi bile živali, ki jih še danes obožujem.

Maša Tia Komac, 2. a

Aneja Lango, 3. a

Ko sem bila stara tri leta, sem zelo rada hodila z "nono" na vrt. Medtem ko je ona okopavala, sem se jaz zabavala z nabiranjem cvetlic in lovljenjem metuljev. Nekega dne sem na solatnem listu zagledala rjavo, okroglo reč, ki se je počasi premikala. Stvar je bila zanimiva, rada bi si jo pobliže ogledala, a me je bilo strah. Stekla sem k "noni." Ko je zagledala premikajočo se kroglico, ni bila nič vesela. Povedala mi je, da je to polž, ki se hrani z njeno čudovito solato, a da ga lahko brez skrbi vzamem v roko. Polža seveda nisem mogla pustiti na "nonini" solati, ker sem imela občutek, da se ga želi čim prej znebiti. Zato sem polža spravila v žep in odtrgala na skrivaj še list solate. List s polžem sem postavila na okensko polico in poklicala mamo, naj si pride ogledat mojega novega hišnega ljubljenčka. Tudi mama ni pokazala velikega navdušenja, a sem jo le prepričala in polž je ostal v stanovanju. Ko sem šla naslednje jutro v vrtec, polža ni bilo na okenski polici. Z mamo sva ga našli v cvetličnem lončku. Mama se je razjezila in zahtevala, da ga odnesem iz stanovanja.

Maja Kralj, 5. a

To zgodbo mi je povedala mama. Ko sem bil star eno leto, sem zaklenil mamo iz hiše. Zgodilo se je takole. Mama je odšla pobrat pošto iz nabiralnika. Takrat sem zaklenil vrata. Odkleniti pa nisem znal, ker sem bil premajhen. Mamo je skrbelo, ker sem bil sam v hiši. Na štedilniku se je kuhalo kosilo in mama še vedno ni mogla noter. Da bi prišla v hišo, je razbila šipo na vratih. Nato je prišel brat iz šole in pomirjeni smo pojedli kosilo. Vse se je lepo končalo, le oče je moral popraviti vrata.

Nicholas Pavšič, 2. a

Jaka Jug, 4. b

Bil je dan, ko sem ležal bolan na kavču. Ko sem se počutil bolje, sem za trenutek stopil iz hiše in zagledal mačka. Z dedkom sva ga nahranila in poskrbela zanj.

Čez nekaj dni smo opazili, da ima rano od tačke do repa. Videti je bilo hudo. Na rani se mu je nekaj nabiralo. "Tata" in dedek sta mu rano poskusila očistiti. Ko sta onadva delala to pomembno "operacijo" na kamnitem umivalniku pred hišo, sem razmišljal, kako bi mu dal ime. Nekaj posrečenih imen sem se le spomnil. Še isti dan smo šli k veterinarki v Tolmin. Ni šlo drugače. Rep je bil tako poškodovan, da so mu ga morali odrezati. Veterinarka je položila mačka pred psa in bil je ves nasršen, a pes ga je pustil pri miru. Ko smo ga prišli iskat, mu je veterinarka dala ime Srečko, ker je imel srečo, da zaradi hude poškodbe ni umrl.

Matej Jerončič, 5. b

Bila je nedelja, ko smo se vračali domov. Vsi smo bili dobre volje, ko je kar naenkrat "tata" zakričal: "Ustavi!" Mama je zaustavila, "tata" pa je pohitel iz avta, se nagnil k tlom in nežno pobral majhnega kosa. Skočila sem iz avta in stekla k njima. Položil mi ga je v roke in povedal, da je to kos. Bil je mehek, črn in imel je rumen kljun. Odnesla sem ga v hišo ter ga položila v kartonasto škatlo na mehko brisačo. Medtem ko je kos počival, je "tata" prinesel iz kleti ptičjo hišico. Vanjo sem dala posodico z vodo in hrano. Previdno sem prijela mladička in ga položila v ptičjo hišico. Hiško smo postavili dovolj visoko, da je bila varna pred mucami. Čez teden dni ga je "tata" dobil mrtvega. Vsi smo bili žalostni. Žal mi je, da ga ni več.

Martina Pavšič, 5. b

Nik Zajec, 2. a

KO STA BILA MOJA STARŠA MAJHNA

Moj dedek je bil ribič. Nekega lepega jutra sta se z mojim "tatom" odpravila na morje. "Tata" je imel sedem let. Sredi morja je zagledal veliko ribo, ki je skočila visoko iz vode. "Tata" se je zelo prestrašil. Mislil je, da je morski pes. Hitro je skočil po harpuno. Odplula sta proti ribi. Potem je riba spet skočila iz morja. Takrat je dedek povedal, da to ni morski pes, ampak delfin. Oba sta veselo opazovala to lepo žival.

Gašper Grm, 2. a

Ko je bila moja mama majhna, so imeli doma prašiče. Hrano so jim kuhali v velikem kotlu z vodo. Nato so vse skupaj zmečkali z rokami. Nekega poletja sta prababica in pradedek šla na morje. Takrat je moja "nona" pripravljala hrano za prašiče. Popoldne je opazila, da nima na prstu poročnega prstana. Iskala ga je, a ga ni našla. "Nono" ji je kupil novega. Ko je pradedek čistil svinjak, ga je našel. "Nona" ga je izgubila med tlačenjem hrane za prašiče. Prašič je prstan požrl in ga kasneje pokakal. "Nona" je bila vesela, ker se je prstan svetil kot še nikoli prej.

Nives Leban, 2. a

IZ OTROŠTVA MOJE BABICE, DEDKA

Moj dedek se imenuje Silvo. Stanuje v Volčah. Zelo rad ima matematiko. Njegov konjiček je šah. Doma ima veliko pokalov in odlikovanj z raznih tekmovanj ter turnirjev. Tekmoval je v Sloveniji in sosednjih državah. Je zelo prijazen in naučil me je veliko novega. Moj dedek mi je pomagal, da sem lahko šla s pevskim zborom pet v Vipavo. To je storil tako, da me je peljal do naše šole v Kanalu. Mi pa smo do njega prijazni in mu prinesemo kakšno stvar, ki je sam ne more.

Vesna Drole, 3. a

Eva Trampuš, 7. a

Moj "nono" Rajko je hodil v osnovno šolo na Slapu ob Idrijci. Star je bil osem let. V šolo je hodil po gozdni poti, ki je bila zelo strma in dolga štiri kilometre. Bil je zelo slabo obut in brez dežnika. Namesto dežnika se je pokril z vrečo. V razredu so bili učenci od prvega do četrtega razreda. Poučeval jih je učitelj Anton. S kredo so pisali na tablico. Kasneje so imeli zvezke. Pisali so z mizarskim svinčnikom. Za malico so jedli kruh in marmelado. V odmoru jim je učitelj zaigral na violino ali vklopil radio, ki je hreščal. Moj "nono" je hodil v drugačno šolo kot jaz.

Nik Gabrijelčič, 2. a

PISMA BABICI IN DEDKU

Draga dedek in babica!

V šoli je zelo lepo in moja učiteljica je zelo prijazna. Najraje imam telovadbo in glasbo. Pri telovadbi sem ena izmed najboljših med deklicami. Rada tudi pojem v pevskem zboru. Jutri imamo nastop v Vipavi. Upam, da me prideta poslušat. Moja najljubša sošolka je Manca. Z njo si pomagava pri nalogah in se veliko skupaj igrava. Po pouku sva se zmenili, da bova skupaj delali velikonočne košarice. Vanje bova dali čokoladna jajčka in vaju obdarili. Upam, da vama bo košarica všeč. Lep pozdrav iz šolske klopi.

Tadeja Nanut, 3. a

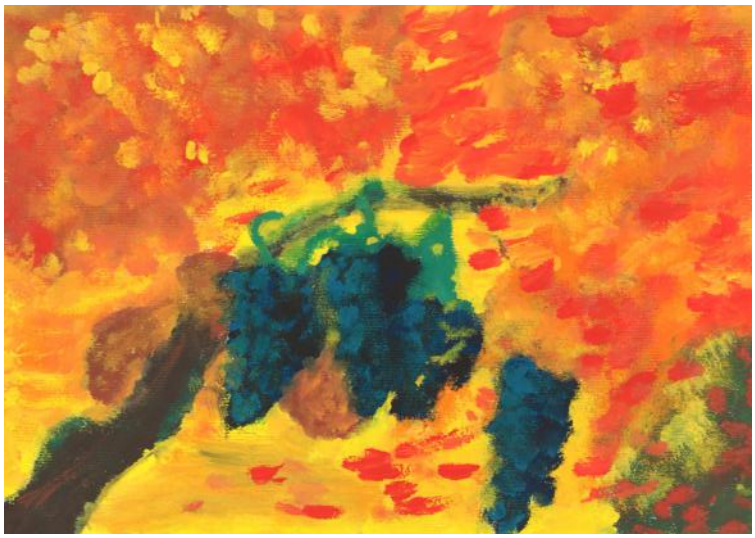

Nejc Markič, 7. a

Dragi dedek!

V šoli se učimo, s prijatelji pa se zunaj igramo nogomet. Danes smo se naučili novo špansko pesmico in šteti po špansko do deset. Nestrpno čakam, da bomo imeli plavalni tečaj. Med odmorom smo pod gasilskim domom igrali nogomet in žoga nam je šla čez mrežo. Miha jo je šel iskat. Sedaj bom šel kmalu domov. Popoldan bom na igrišču spet igral nogomet. Pozdravlja te Mihael.

Mihael Drašček, 3. a

ŽIVLJENJE NOSIM V NAROČJU

Moje ravnanje in moje dejanje ne vplivata samo name. Ker ne živim sama s seboj, ampak želim deliti vse svoje z drugimi, me imajo nekateri, pa čeprav za najmanjšo malenkost, lahko za zgled.

Spominjam se zadnjega skupnega božičnega predvečera, ko sva z dedkom čakala babico in starše, da se vrnejo domov po zasneženi, neprevozni poti. Kot v kakšni risanki se je dedek pozibaval v svojem lesenem naslanjaču in gledal skozi okno snežinke, ki so padale na leseno balkonsko ograjo. Pila sva vroč kakav in jedla domače piškote. Sedela sva v tišini, ki je povedala več kot tisoč besed. Ko sva se spogledala, nihče od naju ni našel pravih božičnih besed, da bi eden drugemu povedala, kar resnično misliva. Vsakič, ko pomislim nanj, se spomnim, koliko bi mi še moral povedati in kaj vse zamuja, a vem, da ga zmeraj nosim s seboj v srcu.

Anže Berdon, 1. a

Naslednji božič, ko sem strmela skozi okno in mislila nanj, si nisem mogla kaj, da ne bi potočila kakšne solze. V isti, topli tišini sem spoznala, da imajo tudi solze težo besed.

Od tedaj vedno nosim s seboj cvet in trn. Solze sreče in solze bolečine. Rada se spominjam teh in onih, saj so me čisto vse, na svoj način, naredile to, kar sem.

Hana Munih, 9. a

FANTJE IZ KALA

Sedem nas je fantov,
vsi s hribov smo doma,
a med nami ni mostov,
zato nas vsak rad ima.
Tilen hiter je za dva
in računati že zna,
Anej z znanostjo se ukvarja
in na zapletena vprašanja rad odgovarja.
Šport Matiju dobro gre,
iz njega energija vre.
Najbolj priden jedec je Tadej,
saj vedno mu je vse "ok."
Tilnu v šolo se mudi,
zato kar s kolesom prihiti.
Vse, kar Alen kje dobi,
hitro v stroj se spremeni.
Patrik rad ustvarja
in z rolko se poganja.
Sedem nas je fantov
kot palčkov v pravljici,
a Sneguljčici sta dve,
ki za nas fante skrbe.

Žan Pavšič, 3. a

Anej Bavdaž, Patrik Cigoj, Tadej Konjedic, Tilen Stanič, Matija Vidmar, Alen Konjedic in Tilen Šuligoj; 1. in 3. r. POŠ Kal nad Kanalom

NERODEN SLON

Nekoč živel je slon,
rad imel je rumen balon.
Počil mu je balon,
razjezil se je kot pravi slon.
V posteljo je šel,
od jeze ropotati je začel.
K njemu prijatelj je prišel,
in nov balon je zdaj vzletel.
Zelo se je razveselil
in pomotoma vazo razbil.

Aleks Pavlin, 4. a

SLON

Slon je velik kot kamion
in ko hodi, dela grom.
Višji kot najvišja gora,
vedno hodi brez odmora.
In ko hodi, se kar stresa
mnogo huje od potresa.
Ko pa se to zgodi,
brž v spanec zbeži.

Anej Tinta, 4. a

Kevin Rijavec, 5. a

MOJ PETELIN

Star je že petelin moj,
a še vedno kot heroj
kikirika in kriči
že vse svoje dni.

Dobila sem ga za rojstni dan,
vedno bil je razigran.
Vesel in suh,
pojedel je ves kruh.

Kasneje dobil je črne pike,
ki pa niso prav velike.
Njegovo kikirikanje takšno je bilo,
kot bi med njim vozil kolo.

Ko postal je velik in debel,
pa je že lepo zapel:
"Kikiriki,
v kokošnjak se mi ne mudi."

Tako je rasel in rasel
in kokoši je pasel.
Sedaj pa je že star postal,
a bi se z mano še vedno igral.

Star je že petelin moj,
a je še vedno kot heroj.

Andreja Seljak, 6. a

JAZBECA

"Kdor drugemu jamo koplje,
sam vanjo pade,"
se pregovor k naslednji zgodbici "dopade."

V majhni hosti,
kjer vedno bili so dobrodošli gosti,
sta dva jazbeca živela.

Pa prijatelja se nista strinjala,
čigava hiška naj bo ta,
tako postala sta najhujša si sovražnika.

Da maščevanje bo skoval,
se prvi je odločil
in jamo v zemljo je vkopal.

Kje luknjo je skopal,
se dolgo je spraševal,
ko nenadoma sam je v jamo "pal."

Matej Gorjup, 7. a

VELIKAN

Tam prelep travnik stoji,
na njem pa velikan kriči.
Cel travnik se trese,
kar velikanu srečo prinese.
Velikan joče,
ker ena rožica tako hoče.

Elizabeta Skrt, 4. a

SVET Z NAKAPO

Kadar ima policist nakapo,
namesto tatov lovi kapo.
Kadar ima učitelj nakapo,
namesto učencev uči mapo.
Kadar ima zdravnik nakapo,
namesto ljudi zdravi omako.
Kadar ima cvetličar nakapo,
namesto cvetlic goji solato.

Tadeja Brezavšček, 5. a

Vid Velušček, 3. a

POŠAST

V grad prišel je en čudak,
prav noben mu ni enak.
Zdaj v ječi nas straši,
za vsakim voglom stvor preži.

Če greš v ječo – ti si nor,
pazi, tam te čaka stvor.

Ko te napade in zmečka,
se na glas zahihita.
Ti pa nesrečen boš ječal
in življenju rekel "čau".

Rok Leban, 4. b

LOVEC JAKA

Lovec Jaka, iz Bizjaka,
al' loviš?
Al' kaj slišiš, al' kaj slišiš,
ko po gozdu se podiš?

Glej, lisica zvita,
za tabo se podi
in ti figice moli.

Lovec Jaka, bistra glava,
ti se pa ne daš
in lisico pretentaš.

Primož Jeklin, Janez Lemut, 4. b

RIS

Ris zares žival je lepa,
divja mačka,
ki ne da se zlepa,
in po gozdu se potepa.
Kdor ga sreča sredi jase,
raje naj pomisli nase.
Da pozornost risovo odvrne,
naj domov se hitro vrne.
Le spoštujmo to naravo
in pustimo mu zabavo.

Pia Likar, 5. b

MIŠKA

Miška v majceni hiški živi,
a mucka poleg smrči.
Ko mucka se zbudi,
že miško lovi.
Miška pa zmeraj zbeži
in iz hiške se ji smeji.
Mačka pred hiško godrnja,
ker miška domek lep ima.

Mei Vogrič, 4. a

Staša Zavec, 4. b

PRAVOPIS IN ČASOPIS

Vsi bi raje kot pravopis
v roke vzeli časopis.
Iz njega brali bi novice,
velike, smešne govorice.

A kaj, ko ta nam ne pove,
kako besede pravilno
napišejo se.
V pravopisu pa novic ni,
tako ne veš,
kaj po svetu se godi.

Ana Vidmar, 4. b

KNJIŽNI MOLJ

Vse knjige sem že prebrala,
zato v knjižnico se bom "pobrala."
Knjižničarka me bo vesela,
da bo na stolu kar zapela.
Priredila mi bo veselico,
z lepim princem bom odšla v Gorico,
od tam pa v vesolje, da spoznava se še bolje.

Tereza Mugerli, 5. a

AEROBIKA

Pride upokojenka Angela
na aerobiko vesela.
A ko je skočila,
si nogo je zlomila.
Naslednji dan je še zbolela,
naša uboga, upokojena Angela,
zato aerobike ni več imela.

Marija Kralj, 4. b

Hana Gerbec, 5. b

POLETJE

Poleti je lepo,
ker na morju ljudje zvečer lepo pojo.
Ko zjutraj vstanemo,
se na plažo odpravimo.
Iz vode pridemo
in takoj domov odidemo.

Tajda Pirih, 4. a

PESEM

Pesem ima smisel,
pesem ima misel,
napiše jo pesnik,
napišeš jo ti.
Pišeš jo s peresom,
pišeš jo na list
z resnim obrazom,
včasih zraven zaspiš.
Ko se zbudiš,
domišljijo imaš,
pomaga ti pesniški ptiček
in pesem hitro napišeš.

Tiana Karnel, 5. b

KJER SO DOMA PALČKI

Nekega dne sva s prijateljem Nikom zašla v gozd. Hitro se je stemnilo in bilo naju je strah. Iz grma je skočil palček. Zelo sva se prestrašila. Vprašala sva ga, kako mu je ime. Rekel je: "Tonček. Pridita, v svoj dom vaju peljem." Zagledala sva majhno hišico. Bila je iz lesa, imela je majhna vrata in steklena okna. Ko smo vstopili, sva zagledala še šest palčkov. Pozdravili so Tončka in vprašali, kdo sva. Povedala sva, da sva Vasja in Nik.

Za večerjo sva jedla piškote in pila mleko. Potem smo šli spat. Zjutraj palčkov ni bilo doma. Samo listek so nama pustili na mizi in na njem je pisalo: "Šli smo kopat rudo v goro Tritrnest. Vzela sva kramp, lopato in samokolnico. Ko sva prišla v goro, sva vprašala palčke, če jim lahko pomagava." Binči je rekel: "Najprej morata popiti čudežni napoj." Ampak Binči je bil neroden in je napoj polil po najinem orodju. Takrat sta lopata in kramp začela sama delati. Podarila sva jim čarobno orodje in to je palčkom za zmeraj olajšalo delo.

Midva pa sva se srečno vrnila domov.

Vasja Jeklin in Nik Gabrijelčič, 2. a

Luka Mavri, 2. a

Nekoč sva v zlatem gozdu videla hišico. Na široko sva odprla oči in zagledala sva celo mesto palčkov. V mestu so delali in čistili. Šla sva v hišico, ki sva jo najprej zagledala. Prišli so palčki. Ti so nama uresničili eno samo željo. Ta želja je bila, da bi srečno živela. Poslovila sva se od njih in prišla v naše kraje.

Luka Mavri in Tomi Valentinčič, 2. a

GRDI RAČEK, MOJA PRAVLJICA

Nekega dne so raci razpokala jajca in iz njih so pokukali rački. Samo eden ni bil takšen kot drugi, bil je siv in grd. Bil je grdi raček. Vsi so se odpravili na sprehod. Rački so sovražili grdega račka, zato se je sam odpravil drugam. Bil je osamljen. Ko je hodil, ga je napadla ptica, ki ga je kmalu izpustila. Dobila ga je v roke starka in ga odnesla domov. Dala ga je v lonec, da bi ga skuhala. Grdemu račku je uspelo pobegniti, a še vedno je bil osamljen. Čez eno leto, ko je zrasel, je postal lep labod. Ko je plaval po vodi, si je našel družbo med labodi. Srečno je živel do konca svojih dni.

Manca Strnad, 3. a

Ob ribniku je mati raca grela svoja jajca. Čakala je in čakala, dokler jajca niso popokala. Le še eno jajce je ostalo celo, a čez čas se je tudi to razpočilo in iz njega je skočil siv raček. Mati raca ga je imela vseeno rada, čeprav ni bil lep, in zato ga je skupaj z drugimi rački odpeljala k ribniku. Prišla je hudobna ptica in ga odnesla v hišo zlobne žene, ki ga je želela skuhati. Raček je pobegnil skozi luknjo v vratih. Letni časi so minevali in prišla je pomlad. Raček je rasel in rasel. Postal je zelo velik. Nekega dne se je pogledal v vodo in videl, da ni tako grd, kot je mislil. Postal je labod.

Teja Pavšič, 3. a

Janez Medvešček, 7. a

DEČEK IZ OGLEDALA ME JE OBISKAL

Nekega jutra sem si v kopalnici umival zobe. Kar naenkrat sem zagledal v ogledalu dečka, ki mi je bil podoben. Pozdravil sem ga, a on mi ni odzdravil. Postalo me je malo strah. Vprašal sem ga, če bi se igral z mano. Še vedno je bil brez besed. Mama me je vprašala, s kom se pogovarjam. Preden sem ji utegnil povedati, je deček že izginil. Vsako jutro, ko sem si umival zobe, sem čakal dečka, da se mi prikaže, toda njega ni bilo več.

Žiga Berlot, 4. b

Aleks Pavlin, 4. a

ZABAVEN VELIKAN

Nekoč je na robu Velikanovega mesta živel oče velikan, ki je imel tri sinove. Bili so stari od tri do devet let. Ko so zrasli, so iskali delo. Najprej ga je dobil najstarejši, nato srednji. Kasneje je prišel na vrsto Torko, najmlajši sin. Šel je po svetu iskat delo. Čez nekaj tednov se je vrnil k očetu, a brez dela. Oče je bil zelo žalosten, zato ga je poslal na Zemljo. Tam je ob nekem drevesu zagledal list papirja, na katerem je pisalo: "Otroci po svetu nimajo zabave. Pojdi in jih zabavaj, potem se vrni na to mesto. Splačalo se ti bo."

Torko se je odpravil in zabaval otroke, da so bili veseli. Ko je delo opravil, se je

vrnil k drevesu, pod katerim ga je čakal zavojček. V njem je bila čudežna blazinica. Če se trikrat na dan usedeš nanjo, se ti izpolni želja. Torko se je hitro usedel. Iz blazinice je prišel glas: "Zaželi si nekaj." Torko si je zaželel letečo preprogo, s katero je hitreje prišel do otrok, da jih je spravljal v dobro voljo.

Nekega dne pa se je odločil, da se vrne domov. Oče je bil začuden, ko mu je pokazal čarobna predmeta. Povedal mu je, da na bližnjem gradu kralj išče zabavljača. Ko je Torko slišal novico, se je takoj odpravil na grad. Kralju je podaril blazinico. Ko se je le-ta usedel nanjo, si je izpolnil željo. Kralj si je zaželel, da bi Torko ostal na gradu do njegove smrti in ga zabaval. In tako je tudi bilo. Toda velikan Torko se je postaral in se začel dolgočasiti. Kralj mu je dal tri dni in tri noči časa, da se domisli nove zabave, ki bo kralju všeč. Če mu ne bo uspelo, bo moral umreti.

Torko je premišljeval, a nič pametnega se ni domislil. Takrat pa je prišel do njega prijatelj, ki je ravno tako živel na gradu. Obljubil mu je, da ga bo rešil. Rekel mu je, da mora biti točno opolnoči v njegovi sobi, da bosta pobegnila. Ko je ura na steni odbila polnoč, sta že bila v zraku. In še danes letita, če že nista umrla.

Andraž Hvalica, 4. b

ČAROVNICA Z METLO

Nekoč je v stari, leseni hiši sredi vasi živela prijazna čarovnica Mici. Z njo so živeli še maček, vrana, tri miši in dva netopirja.

Nekega dne je izgubila svojo čarobno letečo metlo. Bila je zelo žalostna, ker ni mogla poleteti do svojih prijateljic. Vse njene živali so ji pomagale iskati čarobno metlo, vendar zaman. Odpravila se je proti gozdu in srečala volka. Na smrt se ga je prestrašila, da ji je srce padlo v hlače. Ko je ugotovila, da volk ne predstavlja nobene nevarnosti, ga je prosila, da ji pomaga poiskati metlo. Povedal ji je, da je metlo videl v vasi pri tretji hiši. Odpravila se je tja in zagledala otroke ter snežaka, ki je v rokah držal njeno čarobno metlo.

Vprašala je otroke, če ji metlo vrnejo. Otroci so dovolili, da jo vzame in vesela čarovnica je poletela do svojih prijateljic.

Tinkara Kofol, 6. a

JAZ – KRALJ

Če bi bil kralj, ne bi zadržal bogastva samo zase. Podaril bi ga revnim. Poskrbel bi za hrano, da bi je imeli vsi dovolj. Vojake bi poslal na delo. Do vseh bi bil prijazen. Nikogar ne bi kaznoval, samo tiste, ki bi delali hude prekrške.

Grad bi si postavil na vrhu hriba, da bi videl daleč naokrog. Imel bi zlat prestol, prelepo kraljično, belega konja in kuharja, ki bi mi vsak dan pripravil "hot dog". To bi bil jaz, kralj.

Amel Mahmutović, 5. b

Marija Kralj, 4. b

LETELA SEM NA LETEČI PREPROGI

Bil je zadnji šolski dan. Zbudila sem se in bila zelo zaspana. Nejevoljna sem se pripravila in odšla v šolo. Bila sem tako zaspana, da sem se kar sesedla.

Nato je kar naenkrat nekaj priletelo in mi reklo: "Hej! Vidim, da se ti ne ljubi hoditi. Peljala te bom." Preden sem karkoli rekla, sem že letela. V trenutku sem bila pri šoli in šele takrat sem ugotovila, da je bila to Sara, leteča preproga. "Te pridem iskat po pouku," je rekla in odletela.

Po pouku sem že pričakovala Saro in odpravili sva se na taborjenje. Sedla sem na preprogo in odleteli sva. Preproga me je odpeljala v nenavadno deželo, to je pravljično deželo. Mavrica se je lesketala na nebu. Vile so letale sem in tja. Bilo jih je na stotine! Vsaka drugačne barve. Spremljali so jih metuljčki, ki so bili iste barve kot vile. Voda se je svetlikala v soncu in v njej so prebivale lepe morske deklice. Videla sem Pepelko, Snegulčico, sedem palčkov, skratka vsa pravljična

bitja. Dežela je bila preprosto prečudovita, toda največja dogodivščina je bila leteti na čudežni leteči preprogi - Sari.

Zelo sem ji hvaležna za dogodivščino, ki je zagotovo ni doživel nihče drug na svetu. Bilo je lepo, prečudovito.

Ema Križnič, 6. a

Rok Leban, 4. b

STRUN DRUGIH, KO PLEŠEM, ZAPOJE NAJ GLAS

V turškem cesarstvu sem počival na svojem dvorcu, ko je do mene prišel sel in mi povedal, da v daljni deželi prebiva zala deklica. Uršika ji je bilo ime. Rekli so mi, da je tako lepa, da vsakogar očara. Odločil sem se, da še isti dan odrinem in jo poiščem.

Prvič sem jo opazil v Ljubljani, isti dan, sredi popoldneva. Bila je res zelo lepa. Imela je nežno bel obraz, posut z nekaj pegicami, sinje modre oči in zlate lase, prečudovito počesani so ji viseli skoraj do pasu.

Ko pa sem opazoval njeno obnašanje, sem jo takoj zasovražil. Bila je ošabna, preveč samozavestna ter do kraja nesramna in prevzetna deklina, ki si je dovolila in drznila reči ter storiti odločno preveč!

Cel popoldan pred večernim plesom je zapeljevala mladeniče, kakor da bo zvečer plesala samo z njimi. Tako je, še preden se je pričel večerni ples, sprla vsaj polovico ljubljanskih mladeničev. Takrat sem sklenil, da takšna predrznost ne more in ne sme ostati nekaznovana.

Prišel je večerni ples. Uršika je kot po tekočem traku zavračala plesalce in si izmišljevala vedno nove in nove, a prepričljive izgovore. Šele ko se je že pričelo temniti, me je zagledala. Takoj sem ji padel v oči. Samozavestno je prikorakala do mene, pristopila k mizi in sladko ter zapeljivo zažvrgolela: "Čakala sem vas, niti malo še nisem plesala." Prijazno sem ji odgovoril: "V turškem cesarstvu sem danes zjutraj slišal o vaši lepoti in odločil sem se, da vas poiščem, torej, smem prositi za ples? Mrak se že približuje, sonce zahaja, plesa bo kmalu konec." Tako sva pričela plesati, vedno hitreje in hitreje, dokler nisva ustvarila vetra, ki je s seboj nosil listje in mršil lase ostalim ljudem.

Nebo so prekrili temni oblaki, bliski in strele so razsvetljevali Ljubljano, grmenje je nekatere pričujoče pognalo v beg, Ljubljanica pa je, nekoliko stran od plesišča, divje narasla in čisto malo je manjkalo, da bi se zelenkasta voda razlila po plesišču, veter je pričel odnašati strehe, debele dežne kaplje so nama močile obleke. Urška je vzkliknila: "Prosim, postojva, preljubi plesalec, utrujena sem, nevihta se bliža in domov hočem!" "Nikakor ne! Ples je treba končati, saj je vendar tvoj zadnji! E, pazi se zdaj, ti Uršika, ti!" Trdneje sem jo prijel in se hitreje zavrtel ter se z njo vred spustil vse do Ljubljanice. Treščila sva v zelene valove, se zavrtela dalje in bolj globoko ter se nazadnje potopila v deročo reko.

Damjan Medvešček, 8. a

PREVZETNA URŠKA IN POVODNI MOŽ

Neko nedeljsko jutro sem bral časopis. V časopisu sem prebral, da v Ljubljani prirejajo ples. Odločil sem se, da bom šel, ker je bila zraven tega članka še skrivnostna fotografija ženske. Na njej je bila nebeško lepa. S kočijo sem se odpravil proti Ljubljani.

Okrog poldne sem prispel. Šel sem na trg, kjer naj bi plesali. Usedel sem se na stol in čakal. Okrog treh so začeli prihajati ljudje in med njimi sem zagledal skrivnostno žensko s fotografije. Počakal sem še nekaj časa, da bi jo malo opazoval

na daljavo. Opazil sem, da njena notranjost ni tako bleščeča kakor njena zunanjost. Pred mrakom sem jo povabil na ples. Seveda se ni mogla upreti moji lepoti. Plesala sva in že se je začelo neurje. Njeni zlati lasje so vihrali po zraku zaradi vetra. Njen prestrašen obraz pa je zgroženo opazoval dogajanje okrog sebe. Jaz pa sem imel načrt, da jo zvabim v Ljubljanico. Vedel sem, da mi bo uspelo, kajti od strahu je kar okamnela, zato sem jo lahko kar nesel v Ljubljanico. S kotičkom očesa sem opazil val in takoj zgrabil priložnost, da izginem s tega sveta skupaj z Uršulo. Žal pa je moj klobuk ostal na reki Ljubljanici.

Nekje za devetimi gorami in devetimi vodami čez dva dni. Jaz lepo ležim v svoji zlati postelji v diamantni palači. Poleg mene pa spi prelepa Uršula z umazano notranjostjo. Njeni zlati lasje so me božali po obrazu. Jaz pa sem čakal, da bo njena notranjost tako lepa kot njena prelepa zunanjost. V tistem trenutku se Uršula zbudi in ugotovi, da ni doma. Zelo se prestraši in začne se vznemirjati, kot da bi bilo konec sveta. S pomirjevali sem jo umiril in ji začel razlagati, zakaj je prišla sem, kaj bo tukaj počela in kaj dobi za nagrado, če bo vse to naredila. Že naslednji dan sva začela s "terapijami", ki ji bodo pomagale, da si očisti svojo notranjost.

Doma sem odprl portal, ki bo spremljal njeno obnašanje in vedenje. Ugotovil sem, da sedaj sprejme že prvega fanta, ki jo povabi na ples in z njim bo plesala do večera. Bil sem vesel, ker ji ne bo treba spet priti sem. Sam pa sem užival v svoji palači, narejeni iz samih diamantov, zlata, smaragdnih kamnov in iz dragih kamnov, ki jih ni na Zemlji.

Tadej Humar, 8. b

Maja Kralj, 5. a

Lea Medvešček, 9. a

LUČ

Naj luč ljubezni zasveti,
ščite čustev prepodi.

Naj nihče ne dovoli,
da drug življenje mu vodi,
saj vsak sam sebi je luč,
ki ga po svetu vodi.

Ana Vidmar, 4. b

JAZ V ZRCALU

Vsak dan se gledam v zrcalo,
Včasih, zdi se mi, celo premalo.
Vidim sebe z malo glavo,
vedno niti ne vem, če pravo.

"Oh, ali sem to sploh jaz?"
se nasmejim naglas.
Moje male oči
so prekrite s šopom skrbi.

Bom zmogla, bom znala
spopasti se s kupom skrbi?
Bom lepa, bom zala?
Srce vedno več si želi.

A to naše ogledalo
pove mi le malo.
Odgovor bom sama poiskala
in ga ogledalu dala.

Manca Velišček, 6. a

IŠČEM

Iščem napravo,
iščem zastavo,
iščem predmet,
ki naredil je svet.

Iščem še in še,
najdem pa le
košček zemlje.

Ugotovila sem,
da nekaterim ljudem
ta košček pomeni vse,
za kar trudili so se.

Lucija Humar, 6. b

KLJUČ

V srcu vidiš luč,
v svetlobi katere je ključ,
ključ do življenja
in tvojega mišljenja.
Ključ do ljudi,
ob katerih lepo se ti zdi.
Ključ do prijatelja,
ki je vedno tam,
kamor ne zmoreš sam.

Ana Vidmar, 4. b

JAZ

Glasen glas,
ki odmeva skozi Gorenjo vas.
To sem jaz!
Modre oči, včasih ledene,
drugič medene.
V ustih se skriva
dolgi tatič.
Spravlja me, spravlja
v govorjenje norčic.

Maja Laščak, 6. a

PRIJATELJI

Ko vsi tvoji prijatelji so lažni,
je za tebe pravi šok.
Prijatelji so vedno s tabo,
ostaneš praznih rok.
Oni se družijo s tabo,
ker te imajo za pravo damo.
Ko si žalosten, te razveselijo
in se s tabo smejijo.

Taja Cencič, 6. b

OTROŠKA REPUBLIKA

V otroški republiki glas se sliši:
"Otroci bi se več igrali in spali.

Šole ne bi imeli
in vsi bi bili veseli."

Glas se sliši iz publike:
"Zakaj ne obstajajo otroške republike?"

Otrok pa odgovori:
"Želim, da bi se nam več posvečali."

Lucija Makarovič, 6. b

VRATA

Kaj je za temi vrati?
Zelo so skrivnostna.
Mogoče očkovi copati
ali pa miš brez hrane,
ki je že čisto slabotna.

Karkoli že je, zbrati moram pogum,
da ne prestraši me
kakšen oposum.

Pa vrata končno odprem,
stara škripajoča,
pa se zazrem
v sliko,
na kateri je narisana
koča.

Grem vprašat očeta,
kdo je to narisal.
Pa odgovori:
"Moj oče, gospod Marčeta."

Ravno v to sobo je dal sliko,
ravno za temi vrati,
saj ob pogledu nanjo
ni mogel spati.

Nihče ne ve, zakaj.
Vemo le,
da je sliko položil na
napačen kraj.

Tinkara Vršnik, 6. b

Ana Maver, 7. a

KADAR NA SVETU VLADAJO OTROCI

Kadar na svetu vladajo otroci,
sliši se vse lepo,
kadar vladajo starejši,
vsi razočarani so.

Žiga Levpušček, 6. b

LJUBEZEN

Na plaži ležim,
v nebo strmim,
mislim le nate
in komaj zaspim.

Ko se zbudim,
po tebi hrepenim
in upam,
da te nekoč le zase dobim.

Pesem si pojem,
se vanjo vživim.
Ko sprehodiš se mimo,
kar omedlim.

Ko k meni pristopiš
in v oči mi zreš,
želim si le,
da poljubil bi me.

Na koncu pa le
poljubiš me,
sonce sije na naju dva,
srečna sva, zaljubljena.

Tina Lango, 8. a

SVOBODA

Z bosimi nogami
stopam po topli mivki,
ki jo čez dan je ogrelo sonce.

Dotikam se nežnega morja,
ki preplavi mivko
z mojih nog in mi da občutek varnosti.

Počasi se spustim v morje.
V morje, ki že čaka,
da me objame s svojimi mehkimi valovi.

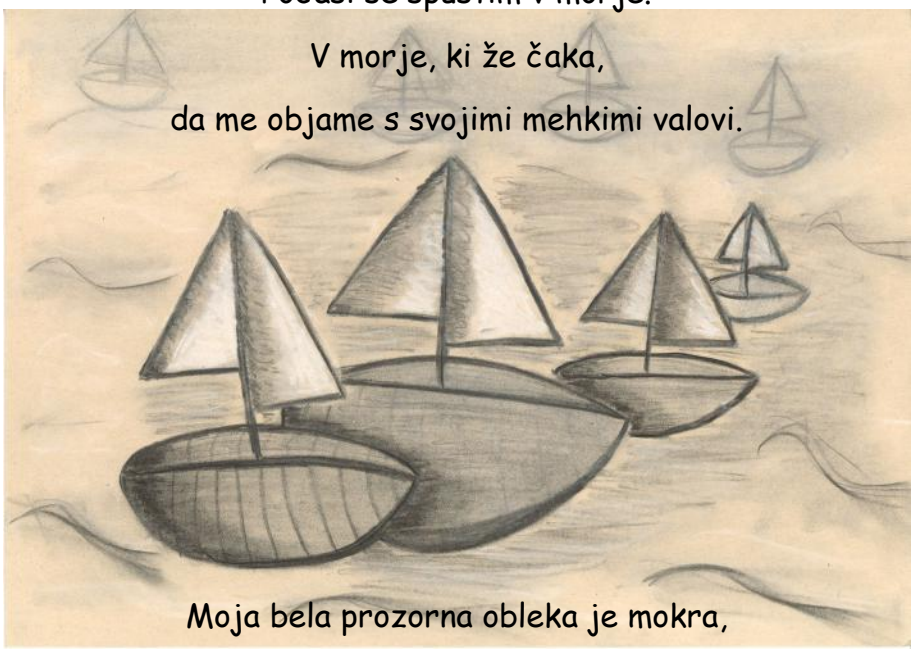

Moja bela prozorna obleka je mokra,
a mi ni mar.

Prepustim se valovom morja,
ki se dotaknejo vsakega kotička
mojega telesa.

Pomirjena sem,
ker vem, da bo morje poskrbelo zame
in mi dalo svobodo.

Tisto pravo svobodo,
ki jo potrebujem za svoje srce.

Besedilo: Nina Mrak, 8. b; risba: Ivana Humar, 8. a

SKUPNE SANJE

V pusti sobici ležim,
v prazno steno le strmim
in zaspati si želim.

Z mislimi k njemu hitim,
k njemu, ki se ga že bojim,
k njemu, ki se mu "sexy" zdim.

A "sexy" zame le beseda prazna je,
ni čustev v njej, ni energije,
ni prava, a vseeno moji močni ljubezni zadostuje.

In čakam in čakam na ta dan,
ko mi omenil bo svoj plan,
kako v življenju bova skupaj poskrbela za uresničitev najinih sanj.

Sara Zavec, 8. b

Gentiana Zabeljaj, 9. a

VALENTINOVO

Vsak dan mislim nate,

Ahh, noro sem zaljubljen vate!

Ljubim te, naj vsi vedo,

Edina, ti moje si zlato.

Najlepši dan to danes je,

Ti meni podarila si srce.

In končno se sprehajava

Na rosah sinjega neba.

Oba se zaljubljeno gledava,

Vem, da ljubiš me, a povej mi še kaj lepega.

Oprosti, a raje imam drugega.

Aneja Komac, Maja Križnič, Hana Munih, 9. a

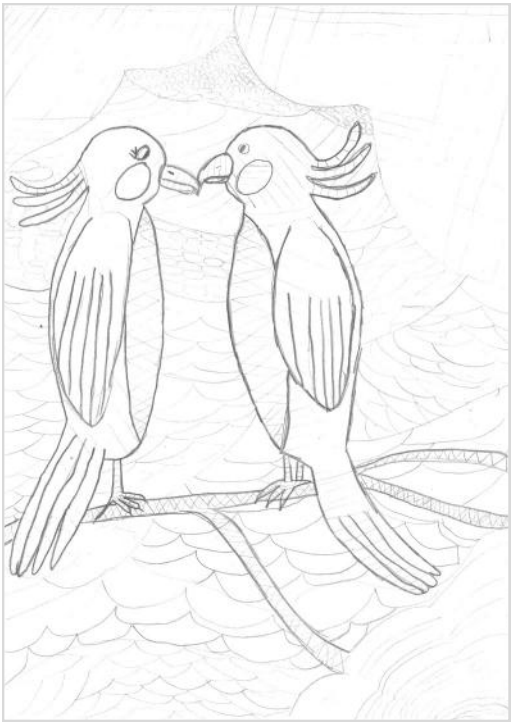

Martina Pavšič, 5. b

PESMICE PRINCU IN PRINCESI

O moj dragi vitez,
končno si prišel
pod moje okno,
da bi mi zapel.

Kristina Felc, 7. a

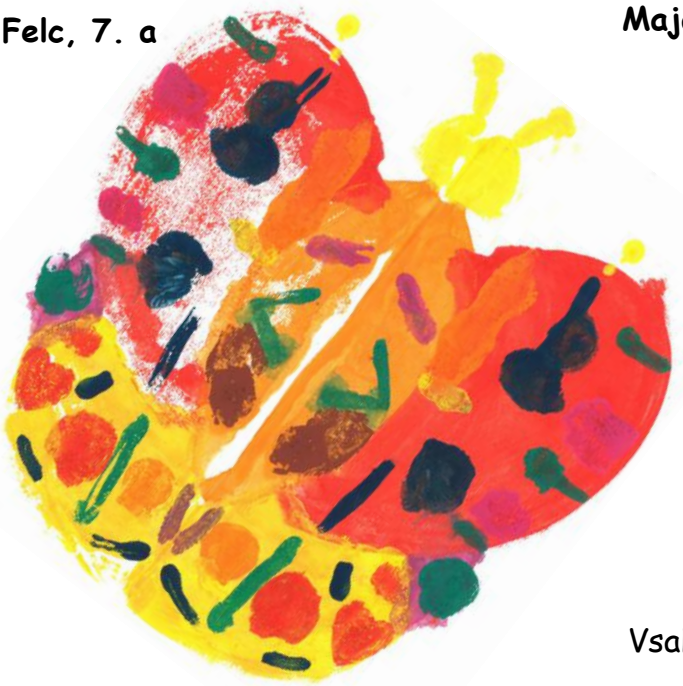

Amel Mahmutović, 5. b

Tam ob oknu zdaj stojiš,
pisma prebiraš in drhtiš.
Lepota tvoja na gradu žari,
zato princesa moja, vzljubi me ti.

Šarmantna si in tvoji lasje
v nežnem vetru se blešče.
Tvoje oči se kot zlato bleščijo,
poti pred teboj nikoli ne stemnijo.

Matej Gorjup, 7. a

Zdaj sama na gradu bedim
in sredi noči v luno strmim,
o lepem princu sanjam zdaj,
da bi me odpeljal v kak lepši kraj.

Maja Bavdaž, 7. a

Vsako jutro mislim nate,
vsak večer, ko sonce gre,
vsak trenutek, ko si z mano,
si kot žarek iz teme.

Tvoj nasmeh je kakor pesem,
ki v glavi mi zveni,
tvoje oči so kakor morje,
ki sega daleč v obzorje.

Ana Maver, 7. a

MY FAMILY

This is my family. My name is Žiga. I'm ten years old and I'm an only child. I like animals and football.

This is my mum. Her name is Renata. She is friendly. She rides a bike.

My dad's name is Gregor. He is very strong and he rides a motorcycle.

My grandpa's name is Toni and he is great. He likes to be in the garden. This is my grandma. Her name is Milojka and she is very friendly. She likes flowers and she likes to travel.

My other grandparents are Simon and Marija. They live in Slap ob Idrijci. My grandma Marija is very nice. She likes to read books and listen to the radio. My grandpa Simon is nice and he is loud. He drives a truck.

My family is great and everybody likes me.

Žiga Berlot, 4. b

MY FAMILY

I'm Primož Jeklin. I'm nine years old and I like brake dance. This is my family.

This is my father Pavle. He is serious and he likes his garden. His brother's name is Jože, his mother's name is Veronika. She is my grandma and she is very friendly.

This is my mum Andreja. She is great. She has got a sister Kristina.

I have got a brother and a sister. This is my sister Neža. She is twelve years old and she is very clever. This is my brother Vasja. He is eight. He plays football. He is fussy.

These are my grandparents Žarko and Marija. My grandpa likes watching TV, my grandma likes cooking. They are great.

I like my family.

Primož Jeklin, 4. b

FAMOUS PEOPLE – CHRISTINA AGUILERA

I will describe Christina Aguilera. Her full name is Christina Maria Aguilera. She is thirty-three years old, her birthday is on December 18. Her home town is Staten Island, New York, USA. Now she has got houses across the whole USA and abroad.

Her dad's first name is Fausto, her mom's name is Shelly and her sister's name is Rachel. She has got one child and she is expecting a baby girl with Matthew Rutler.

She is very pretty. She is quite tall, thin and well-built. She has got very white teeth, cute and gorgeous smile, long wavy blonde hair and interesting blue eyes.

In this picture she is wearing a white design jumper, black shorts, black and white Nike sneakers, white socks and a black and golden Adidas cap.

She is a great singer, an actress, a dancer, a songwriter and a producer. Some of her songs are: Beautiful, Say Something, Hurt and many other, and some of her movies are: Burlesque, Shine a Light and some others. She has received four Grammies and the Latin Grammy Award. She was also nominated for the Golden Globe. She is very successful in her career. In her free time she likes to be with her family. She has got her line of perfumes. They smell really gorgeous.

This is Christina Aguilera and her life.

Teja Blažič, 6. b

FAMOUS PEOPLE – GORAN DRAGIĆ

I will describe an NBA player Goran Dragić. He was born on 6th May 1986 in Ljubljana. He is now twenty-seven years old. His home country is Slovenia, but now he lives in America. His parents are Marinko and Mojca Dragić. Goran has got one younger brother. His name is Zoran and he plays basketball, too.

In this picture he is wearing blue shorts and a black T-shirt with a white caption and a number one on it. He is wearing sports shoes. They are black and his socks are also black.

He is a tall man, almost two metres high. He is thin because he is a sportsman. He has got short brown hair and green eyes.

He is a professional NBA player. He plays for the Phoenix Suns as a playmaker. In some matches he can get up to thirty-five points and his personal best is forty points. Goran is a very good basketball player.

In his free time he takes care of his wife and son.

I described him because he became a great player with a lot of hard work and also a lot of talent. So he really deserves this description.

Lucija Humar, 6. b

MY WORST NIGHTMARE

English is my worst nightmare,
that's why I need to sleep with a teddy-bear.

You know why English isn't cool?
Because it is in the school!

"Study, study!" the teacher is rude,
But I really don't think I should.

"Study, study!" my mum agrees,
I ignore her, I just want some peace.

I don't want to study grammar and vocabulary,
it is all in the dictionary.

But, wherever you want to go,
English is something you need to know.

Now I know that English is cool,
I just have problems with the school.

6. razred – dodatni pouk iz angleškega jezika

Tina Lango, 8. a

LOVE IS A GAME FOR TWO

Love is a game for two,
it's all about me and you.
I like your looks and smiles
but hate when you're telling lies.

All those walks in the park,
all our kisses in the dark,
you meant the world to me,
with you I always felt so free.

Now I'm crying,
I feel like I'm dying.
It was all just a lie,
So darling, goodbye!

učenke 9. razreda

LOST LOVE

When we walk,
we always talk.
I'm too shy
to look you in the eye.

We don't always agree,
'cause we both want to be free,
but I want you to stay,
please never go away.

Sometimes I get depressed
because you show no interest,
but I still get butterflies
despite you lies.

I light a cigarette
when you don't pick up the phone.
It helps me forget
that I'm on my own.

You walked away,
you didn't stay.
We both wanted to be free
and now it's just me.

Katja Kovačič, Hana Munih,
Larisa Krajnik, 9. a

ODIO LO SPORT!

AUTORE: NINA MRAK- II 2 (8.B)

FINE

VČASIH SMO SE NASMEJALI

Učenec ni znal pokazati obale Sredozemskega morja. Učiteljica Stubelj mu je narisala torto in pokazala mu je "obtortelje." Nato mu je z njeno pomočjo končno uspelo.

Učiteljica je vprašala, ali kdo ve, kdo je predsednik države. Sošolec, ki je poslušal z enim ušesom, dvigne roko in zavpije: "Jaz."

Učenec je predstavil srednjeveško pesem. Ta je bila dokaj čudna, ker je princeso primerjal z rdečo peso, njen stil oblačenja pa s puranom.

Ko smo se morali naučiti pesem, se je eden izmed sošolcev ni naučil. Vsi smo čakali, ali bo vprašan. Ko ga učiteljica, kot zadnjega v šolski uri, pokliče k tabli, drugi sošolec naredi neumnost. Tako je učiteljica poklicala drugega, prvi je šel z olajšanjem v klop in se rešil nezadostne ocene.

Učiteljica vpraša: "Stopnjuj pridevnike: dober, lep, ovalen." Učenec začne stopnjevati: "Dober, boljši, najboljši, lep, lepši, najlepši." Potem pa se ustavi in čez čas ugotovi: "Ovalnih pridevnikov se ne da stopnjevati."

Zapis na plakatu o antični Grčiji: "Grki so bili zelo dobri matematiki. Zelo poznan je na primer Pitagorov izlet." (Seveda je mišljen Pitagorov izrek.)

Obravnavali smo nov glagolski čas pri angleščini. Učiteljica nas je učila, da se končujejo glagoli na -ing. Sošolec je to uporabil v čudni kombinaciji slovenščine, angleščine in nemščine. "Moral sem štiming frizuro."

Pri uri angleščine smo pripravljali predstavitve. Ena izmed njih je bila zelo slaba in učiteljica je učenca vprašala: "Are you joking?" (Ali se hecaš? – snov petega razreda) Učenec je svoje znanje še podkrepil z odgovorom: "Ki pomjene joking? I am not šteking."

Učencem delajo velike težave poimenovanja prebivalcev nekaterih krajev. Nekaj primerov za prebivalko Trsta (Tržačanko): "Trstjanka, Trstka, Trstika …"

Zbrali učenci 7. a

VČASIH SMO BILI ZELO PRIJAZNI, RESNI IN DELAVNI

PRED NOVOLETNIMI PRAZNIKI

Letos obiskujem tretji razred. Pouk imamo v gasilskem domu. Učilnico smo z zaveso razdelili na polovico. Delimo si jo z drugim razredom. Pred prazniki smo se v šoli učili pesmico Božiček zdaj k nam prihaja. Morali smo se jo naučiti na pamet. Jaz sem doma vadila. Tudi moji sošolci so se dobro naučili. Zadnji dan pouka smo se učenci postavili v zbor. Pesmico smo zapeli učiteljici, da bi imela lepe praznike. Učiteljica nas je pohvalila. Skozi zaveso nas je poslušal tudi drugi razred. Upam, da jih nismo preveč motili. Vesela sem, da smo učiteljici polepšali praznike.

Leila Škodnik, 3. a

IZ ŠOLE V NARAVI

Na Medvedjem Brdu smo se pogovarjali, kje je treba postaviti zavetišče. Učiteljica Mojca nam je povedala, da ga ne smeš postaviti na vrhu hriba, ker preveč piha in ne v dolini, ker ob dežju steče voda v dolino. Ogledali smo si nekaj starih zavetišč, nato pa smo začeli delati svojega. Bili smo razdeljeni v skupine. Hitro sem opazil odličen prostor. Najprej smo postavili glavne veje, na te pa pritrdili manjše. Za streho smo uporabili smrečje. Ko je bilo zavetišče končano, nas je učiteljica pohvalila, saj je bilo dobro narejeno.

Valentina Kodelja, 8. a

Rok Leban, 4. b

TEHNIŠKI DAN

Imeli smo tehniški dan. Obiskale so nas slepe in slabovidne osebe. Najprej so se predstavili. Veliko so nam povedali o svojem življenju. Pokazali so nam Braillov pisalni stroj. Potem je vsak s pomočjo tega stroja napisal svoje ime. Igrali smo se različne družabne igre. Gledali smo skozi očala, ki prikazujejo slab vid. Pokazali so nam tudi belo palico, ki jo uporabljajo pri hoji, in pojočo žogo za nogomet. S palico in zavezanimi očmi smo hodili po gasilskem domu. Na koncu smo jim podarili rože ter jim močno zaploskali. Ta dan mi bo ostal v spominu.

Mirnel Tunanović, 3. a

STROGA UČITELJICA V ŠOLSKEM MUZEJU

Letos smo bili na kulturnem dnevu v Ljubljani. Ogledali smo si šolski muzej. Pred poukom nam je vodička povedala, kako se moramo obnašati in kaj bomo delali.

Začel se je pouk. V učilnico je vstopila učiteljica. Oblečena je bila v krilo in tesno oprijeto majico z dolgimi rokavi. Vstali smo in jo pozdravili: "Dober dan, gospodična učiteljica." Začeli smo s poukom lepopisja. Pred nami na mizi smo imeli pero, črnilo v lončku in list papirja. Začeli smo se učiti pisati črke. Ker je učiteljica govorila v stari slovenščini, nam je šlo na smeh, a nam ga je uspelo zadržati. Nenadoma je enemu od sošolcev padlo pero na tla. Učiteljica je zakričala: "Takoj naj vstane tisti, ki mu je padlo pero, saj pero ne bo prenašalo vašega trpinčenja!" Vsem so se od strahu tresle roke, tako da smo le s težavo lepo pisali. Vstal je Aleks, saj je njemu padlo pero. Učiteljica je ukazala, naj gre na osla. Pozneje so nekateri učenci še klečali na koruzi. Paziti smo morali tudi, da smo rekli gospodična in ne gospa učiteljica. Če ne, si se moral tako opravičiti: "Gospodična učiteljica, oprostite mi, ker sem vas užalil."

Čez trideset minut se je ta mora končala. V tem času pa smo močno pogrešali našo šolo.

Tadej Humar, 8. b

DOODLE – GOOGLE

Pri izbirnem predmetu likovno snovanje smo proti koncu leta risali sličice za logotip Googla. Na svoji sem poskusila prikazati značilnosti Slovenije … Čez nekaj časa so mi sporočili, da sem prišla med prvih trideset finalistov. Tega sem bila vesela. Ko je napočil dan finala, smo se poslovili. Najprej smo poslušali pevko Zvezdano Mlakar, nato pa so prišli na vrsto rezultati. Ko sem zaslišala svoje ime, sem bila zelo zadovoljna. Uvrstila sem se med prve tri. Tisti dan je bil zame nepozaben. Dobila sem potrdilo, da sem res dobra v risanju. Rišem zelo rada, saj se pri tem sproščam. Na Googlu sicer ni bil še objavljen moj logotip, a sem vseeno zadovoljna in bom s sodelovanjem na likovnih natečajih še poskusila.

Neža Jeklin, 7. a

Neža Jeklin, 7. a

PRIDOBILI IN IZKAZALI SMO VELIKO ZNANJA

Tekmovanje v znanju iz logike
– zlato priznanje – Maja Križnič, 9. a

Tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni
– srebrna priznanja – Hana Munih, 9. a; Evelina Skrt, 9. a; Lea Medvešček, 9. a

Bober – tekmovanje v informacijski in računalniški pismenosti
– zlato priznanje - Maja Križnič, 9. a
- srebrno priznanje – Hana Munih, 9. a

Tekmovanje v znanju iz slovenščine za Cankarjevo priznanje
– srebrni priznanji – Maja Križnič, 9. a; Petra Šuligoj, 8. a

Tekmovanje v znanju iz vesele šole
– srebrna priznanja – Matej Gorjup, 7. a; Tine Drekonja, 7. a; Maja Križnič, 9. a

Tekmovanje v znanju iz matematike za Vegovo priznanje
- zlato priznanje – Nika Kralj, 9. a
- srebrna priznanja - Nejc Melink, 7. a; Neža Jeklin, 7. a; Matej Gorjup, 7. a; Tadej Humar, 8. b; Nika Kralj, 9. a; Hana Munih, 9. a; Maja Križnič, 9. a; Blaž Levpušček, 9. a; Aneja Komac, 9. a

Tekmovanje v znanju iz kemije za Preglovo priznanje
- srebrna priznanja - Nika Kralj, Luka Trampuš, Blaž Levpušček, vsi 9. a
Damjan Medvešček, 8. a; Tadej Humar, 8. b

Tekmovanje v znanju iz zgodovine
- zlato priznanje - Hana Munih, 9. a
- srebrno priznanje – Maja Križnič, 9. a; Aneja Komac, 9. a

Tekmovanje v znanju iz angleškega jezika
- srebrno priznanje - Katja Kovačič, 9. a

Tekmovanja na športnem področju
Odbojka na mivki - finale dekleta - 1. mesto - državne prvakinje
Državno tekmovanje v odbojki za dekleta - 1. mesto

ZGODILO SE JE V LETOŠNJEM ŠOLSKEM LETU

V kuhinji smo uvedli kartice za evidentiranje kosil.

Zelo resno smo se umaknili iz šolskih prostorov ob izvedeni evakuaciji.

Nastopali smo na številnih prireditvah: ob 60-letnici ZPM, ob 70-letnici požiga Kostanjevice, na komemoraciji v Kanalu, na prazniku KS Kanal, v Kračicah, v Morskem, ob dnevu samostojnosti in enotnosti, ob slovenskem kulturnem prazniku.

Razstavljali smo likovne izdelke ob prazniku kostanja, v gostišču Križnič …

Ustvarjali smo in se udeleževali natečajev: za najboljši kratki film, Google natečaj, Amnesty international – Pisma rešujejo življenja, pedagoške akcije medobčinskega društva invalidov Goriške …

Organizirali smo ustvarjalnice za nadarjene in radovedne.

Pri izbirnem predmetu turistična vzgoja smo izdelali projektno nalogo ob stoletnici 1. svetovne vojne.

Naša dekleta so zmagala na državnem tekmovanju iz odbojke, Špela in Polona Marušič, učenki 9. razreda, pa sta bili proglašeni za najboljšo napadalko in podajalko.

ŽePZ OŠ Kanal je prvič nastopal na reviji Primorska poje v Marezigah in na prireditvi ob občinskem prazniku v Desklah.

Vključili smo se v projekt SKK in skupaj z osnovnima šolama iz Kobarida in Podbrda ter Gimnazijo Tolmin organizirali več delavnic.

Sodelovali smo na radijskih oddajah radia Robin in Alpski val.

Izvedli smo tečaj montaže videa.

Starejše smo učili uporabljati računalnik v projektu Simbioza.

V šolskih prostorih smo celo šolsko leto gostili otroke ter vzgojiteljice vrtca Kanal, ki že nestrpno čakajo na selitev v prenovljeni vrtec.

NAJVEČJA ŠPORTNA DOGODKA V LETIH 2013/14

Rešite rebus in križanko! Izpisala se vam bosta največja športna dogodka v letih 2013/14.

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
1 2 3 4 5 6 7

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _
8 9 10 11 12 13 14 15

								V										I
1	2	3	4	5	6	7				8	9	10	11	12	13	14	15	

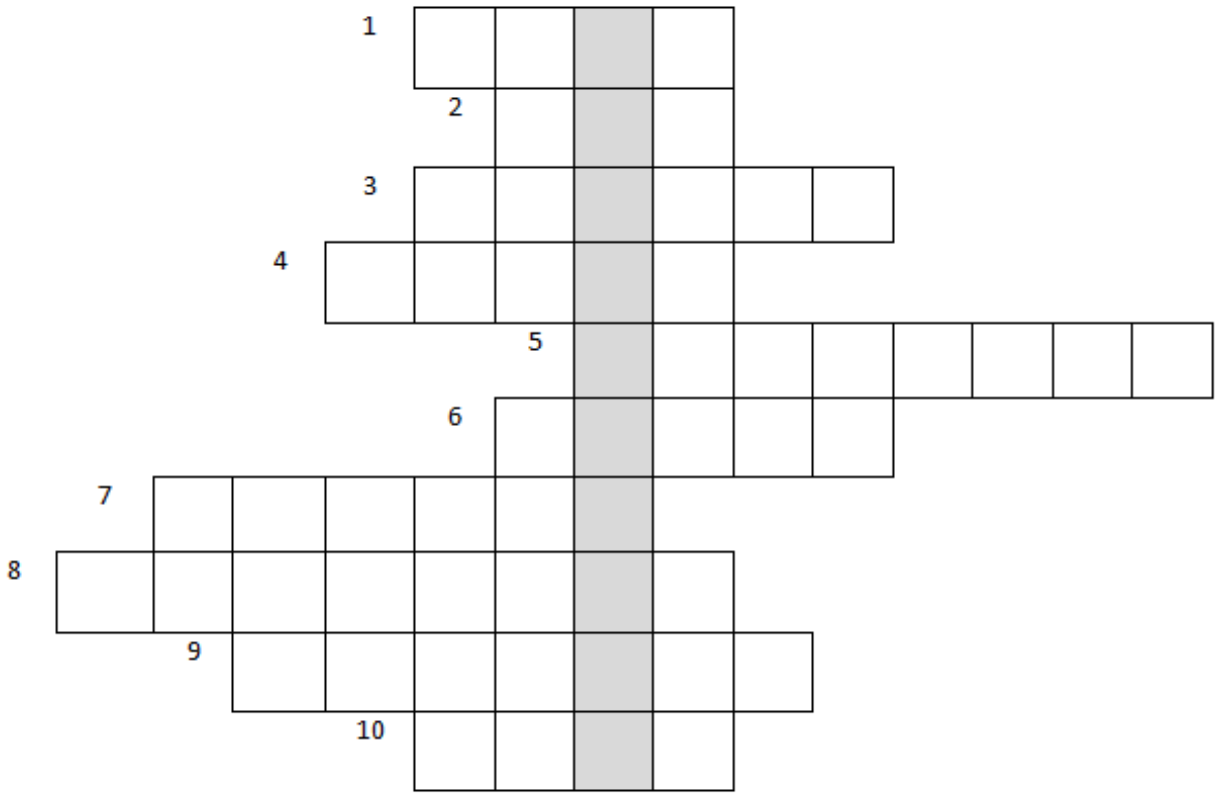

1. Priimek najboljše slovenske smučarke (osvojila dve zlati medalji na ZOI 2014).
2. Disciplina, s katero so se Jamajčani zapisali v zgodovino.
3. Priimek slovenskega tekmovalca v smučarskem krosu (Filip).
4. Priimek slovenskega smučarskega skakalca (osvojil bronasto in srebrno medaljo na ZOI 2014).
5. Šport, ki vključuje spuščanje po zasneženem pobočju.
6. Priimek slovenskega deskarja (Žan).
7. Priimek vodje delegacije na zimskih olimpijskih igrah 2014 (Petra).
8. Priimek biatlonke Teje (osvojila bronasto medaljo na ZOI v Sočiju).
9. Priimek najboljše smučarske tekačice (Vesna - dobitnica bronaste medalje na ZOI 2014).
10. Najhitrejša disciplina v smučanju.

Avtorja rebusa in križanke: Tine Drekonja in Matej Gorjup, 7. a

Predšolsko obdobje je temelj gibalnega razvoja, saj je otrokov organizem prav takrat najbolj izpostavljen vplivom okolja. Ustrezne gibalne dejavnosti so predvsem v predšolskem obdobju ključnega pomena za otrokov gibalni in funkcionalni razvoj, poleg tega vplivajo tudi na otrokove spoznavne, socialne in čustvene sposobnosti ter lastnosti.

Glede na pomen, ki ga ima gibanje v otrokovem razvoju, je nujno že v rani mladosti ustvariti pozitiven odnos do gibalnih dejavnosti. V tem obdobju imajo ključno vlogo starši, zato je pomembno, da omogočijo svojemu malčku, da skozi igro razvija gibalne sposobnosti in postopoma usvoji športno dejavnost kot trajno vrednoto, ki mu bo pomagala ohranjati zdravje in ga bo vse življenje sproščala ob psihičnih napetostih (Videmšek idr., 2003).

Poleg staršev pa imamo v predšolskem obdobju velik vpliv na otrokov gibalni razvoj tudi v vrtcu, saj otrok večino časa preživi pri nas. Seveda morajo načrtovane gibalne dejavnosti izhajati iz otroka, prilagojene morajo biti njegovim sposobnostim, lastnostim, potrebam in interesom. V tem obdobju naj bi se otrok seznanil tako z naravnimi oblikami gibanja, kot tudi z osnovnimi elementi atletike, gimnastike, smučanja, plavanja, kolesarjenja, kotalkanja ter ritmično-plesnimi dejavnostmi, kot so gibalne naloge v ritmu ob zvokih, domišljijsko ustvarjanje ob glasbi, plesne igre …

Prav to povezovanje in zgled, ki posredno preko igre vplivata na otrokovo aktivno in kvalitetno preživljanje prostega časa, sta glavna cilja programa MALI SONČEK. Z veseljem smo se letos temu izvajanju priključili tudi v vrtcu Kanal, saj se zavedamo, da je gibanje temelj razvoja otroka na vseh področjih. Dejavnosti, katere smo izvajali preko celega leta, so pred nas postavljale izzive, ki so bili za nekatere lažji, za druge pa nekoliko težji.

Pa si poglejmo, kako smo se v našem vrtcu spoprijemali z gibalnimi ovirami. Ali smo bili pri tem spretni, pa nam povejte vi?

NARAVNE OBLIKE GIBANJA

Naravne oblike gibanja so v vrtcu prisotne vsak dan, saj se otroci veliko gibljejo in iščejo rešitve za premagovanje ovir.

Tako so otroci premagovali ovire pri hoji po kamnih, skakali s kamna na kamen, metali so kamenje v vodo, premagovali teren na mivki in odpadnih vejah, nosili storže, jih metali v tarčo ter preskakovali veje, ki so bile na poti.

Hodili so navkreber po strmi in ozki poti ter premagovali oviro čez podrto drevo …

Pri tem so otroci sproščeno izražali lastno ustvarjalnost in gibalne sposobnosti.

Naravne oblike gibanja so izvajali tudi na poligonu, kjer je potrebno upoštevati pravila ter izvajati vaje po postajah.

USTVARJANJE Z GIBOM IN RITMOM

Naši otroci vseh starosti se radi gibalno izražajo in samostojno ustvarjajo ob glasbi ter ritmu.

Igramo se "rajalne" igre, najraje "Bela, bela lilija" ali pa "Rdeče češnje rada jem" ter še veliko drugih.

Najbolj pa uživamo, ko skupaj zaplešemo v parih ali se zavrtimo na glasbo ljudskih plesov.

Če to gibanje podkrepimo še z instrumenti in ritmičnim ustvarjanjem, postane prav zabavno. Gotovo ste nas že slišali, saj takrat postanemo veseli, sproščeni in razigrani.

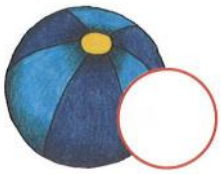

IGRE Z ŽOGO

Že od obdobja malčkov dalje je žoga eden izmed najbolj privlačnih in zabavnih pripomočkov pri gibalni igri otrok.

Igre z žogo zajemajo bogato paleto dejavnosti: od osnovnih poigravanj z žogami ali baloni, metanja, kotaljenja, brcanja, podajanja, do odbijanja od tal, metanja na koš, zadevanja različnih ciljev in izvajanja osnovnih elementov različnih športnih iger z žogo.

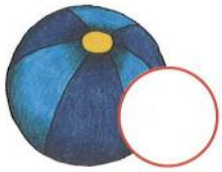

Žoga je lahko stalnica pri gibalnih urah, z njo lahko uživamo in se igramo cel dan.

Malčkom predstavljajo hip-hop žoge velik izziv, večjim otrokom pa predstavljata ciljanje in zadetek v cilj pravi ponos, včasih pa pri igri z baloni pomaga ali ponagaja tudi veter.

MINI KROS

Na startu so otroci nestrpno čakali na znak, da se poženejo v tek po progi. Pot, po kateri so tekli, je bila travnata ali kamnita.

Med potjo so se otroci izogibali tudi oviram. Na poti so včasih upočasnili svoj tek, vendar vsi zadihani in zadovoljni prečkali ciljno črto.

Med tekom pa ni manjkalo niti glasnega navijanja niti spodbujanja sovrstnikov.

PLANINEC

Vse leto so otroci vseh skupin našega vrtca pridno hodili na pohode, v katere smo vključevali tudi starše in stare starše.

Letos smo prvič s Planinskim društvom Kanal sodelovali na pohodu "Po poteh Valentina Staniča." Z raznovrstnimi pohodi smo obogatili program Mali sonček. Pohodi z nahrbtnikom na ramenih pri otrocih vzbudijo veliko veselja ter prav posebno doživetje.

Ko pa otrok doseže cilj: vrh, kraj, znamenitost ali samo otrokov dom, sta uspeh in sreča še večja. Ko med pohode vključimo različne poti, ki vodijo skozi gozd, ob potoku, čez različne naravne ovire, po vzpetinah in ravninah, dosegamo cilje z vseh področij otrokovega razvoja.

Otrokom postane pot še bolj zanimiva, ko jih na njej čakajo posebne naloge, npr. iskanje prave poti do skritega zaklada.

Če pa jih na poti preseneti še dež, postane pohod nepozaben.

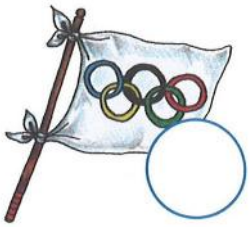

IGRE BREZ MEJA

Igre brez meja so pravo športno druženje. Izvajajo se v popoldanskem času v obliki športnega popoldneva s starši.

Otroci in starši lahko uživajo v športnem duhu pri različnih družabnih gibalnih igrah: na čutni poti, hoji s hoduljami, pri metanju na koš in ciljanju žoge v tarčo, v igri s padalom ter pri mnogih drugih igrah.

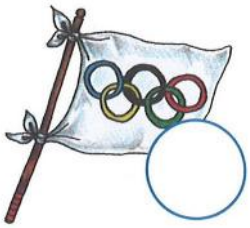

Veliko smeha in veselja je izzvala športna igra, kjer so starši nosili otroke "štupa ramo."

Ob zaključku pa smo bili vsi zmagovalci.

KOLESARJENJE

Vozila so že najmlajšim otrokom zelo všeč in že v ranem otroštvu posežejo po njih. Otroke spodbujajo h gibalni aktivnosti in s tem k razvoju ter pridobivanju gibalnih spretnosti. Ko se otrok sreča s "poganjalčkom," triciklom in skirojem, ob njih uživa, se preizkuša ter veseli novih gibalnih spretnosti in išče nove gibalne izzive.

Ko postaja starejši in gibalno spretnejši, pridobiva spretnosti na kolesu ali na kolesu s pomožnimi koleščki. Uči se varne vožnje s čelado, spoznava prometne znake in pravila kolesarjenja. Rad se vozi skupaj z vrstniki ter se uči premagovati ovire na poti.

Vožnja s kolesom in premagovanje manjših ovir (stožcev, kijev ...) sta otrokom velik izziv ter povečata užitek pri vožnji.

Letos smo v vseh skupinah otrok našega vrtca organizirali kolesarski dopoldan.

Otroci so dan preživeli varno, urili kolesarske spretnosti in uživali v vožnji s kolesi.

OTROCI SE IGRAJO NA SNEGU IN S SNEGOM

Ko smo že mislili, da ga ne bo, nas je v prvem tednu februarja razveselil sneg. Želje in navdušenje otrok po doživetjih na snegu so nas vodile na bližnji travnik, kjer smo se prepustili otroški igrivosti. Kepanje, sankanje, kotaljenje, oblikovanje snežakov in ležanje v snegu so ohladili naše ročice, ne pa želje po snegu . Bilo je lepo doživetje, zato smo ga še nekajkrat ponovili.

V Kanalu pa nas sneg ni razveselil, zato smo se poigrali v peskovniku in z veseljem metali kamenčke v reko Sočo.

IGRE Z VODO, OB VODI IN V NJEJ

Drugi teden v mesecu oktobru so se otroci, ki so pred vstopom v šolo, udeležili plavalnega tečaja v Novi Gorici.

Prilagajali so se na vodo, se potapljali, plavali, skakali, se igrali in uživali.

Nekateri so bili že pravi plavalci, saj so drseli na vodi, se potapljali in izvajali prave vodne akrobacije.

Vsakodnevni napori: vstajanje, vožnja, preoblačenje, sušenje … so bili nagrajeni z lepim priznanjem.

ELEMENTI ATLETSKE IN GIMNASTIČNE ABECEDE

Roke kvišku, roke v bok, telovadi naš otrok, ko bom velik, bom močan, kot je bil Martin Krpan.

Da bomo močni, spretni in zdravi, sproščeno in skladno izvajamo dejavnosti, ki sodijo med osnovne elemente atletske in gimnastične abecede. Dejavnosti izvajamo v naravi ter v športni dvorani.

Radi tečemo na različne razdalje, čez nizke ovire in po raznolikem terenu. Skačemo v daljino, višino in globino kot pravi atleti. Postali smo spretni pri premagovanju ovir na poligonu, pri plezanju, plazenju in hoji po gredi ter klopi.

Še posebej radi pa smo v tem letu obiskovali športne urice "Gibalček."

GIBANJE PRI NAJMLAJŠIH

Otroci v skupini "RUMENI ŠKRAT" so najmlajši otroci v vrtcu. Otrokovo primarno potrebo po gibanju smo razširjali glede na njihov razvoj. Prvi koraki so se dogajali kar na šolskem hodniku, kasneje smo prostor za gibanje razširili tudi na bližnjo okolico, šolsko igrišče in travnik.

Hodnik smo izkoristili za plazenje skozi predor in skakanje v obroče, spuščanje po toboganu, igre z žogami, vlečenje vozil in vožnjo s poganjalčki.

Prve pomladne žarke pa smo izkoristili za druženje na prostem: igrali smo se na travniku, imeli krajše sprehode z muco, rajali ob petju otroških pesmi in se igrali igrico "Ptički v gnezdu".

Zabavne so bile igre s padalom, obroči in z velikimi rdečimi žogami.

V lepem spominu pa nam bo ostal pohod po stopinjah Valentina Staniča, ki so se ga udeležili tudi starši naših otrok.

No, kaj pravite? Kar dobro nam je šlo, mar ne? Z nekaterimi vsebinami smo se srečali prvič in lahko rečemo, da smo vse dejavnosti z zanimanjem preizkušali ter spoznavali nove gibalne vzorce, ki bodo našim - vašim otrokom prav gotovo v življenju še prav prišli. Veseli smo, da ste pri tem sodelovali tudi vi, starši (družinski pohodi, igre brez meja, transport koles…). Otrokom je potrebno v predšolskem obdobju ponuditi čim več gibalnih vzorcev, vendar pri tem ne smemo pozabiti na zgled. Aktivno preživljanja prostega časa staršev se prav gotovo nevede prenese na otroka.

Torej, dragi starši, bodite svojim malim nadobudnežem VELIKI SONČEK za njihovo kakovostno in zdravo prihodnost.

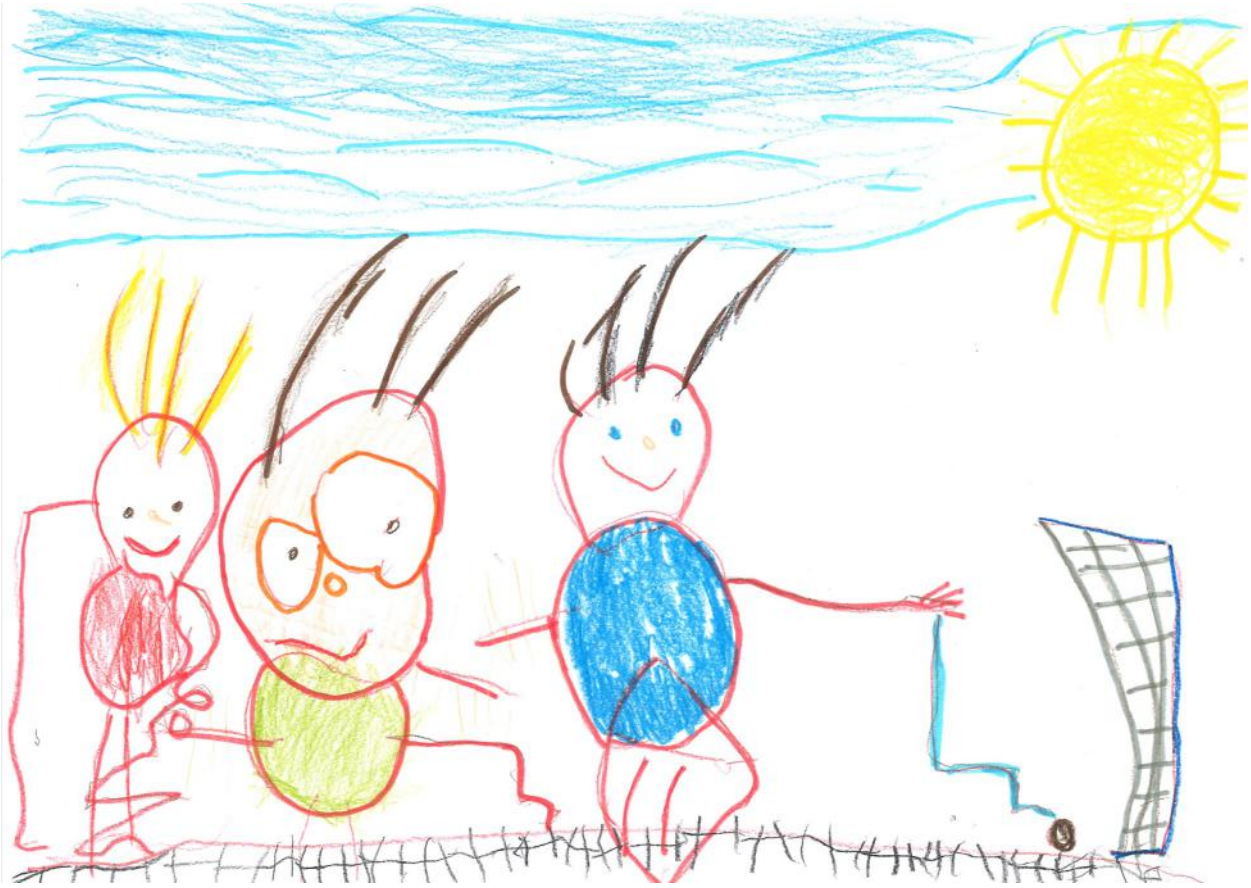

Matevž Markič, 4 leta, skupina Vijolični škrat

Avtorji likovnih del

Naslovnica: Val Velušček, 1. a

Zadnja stran (od zgoraj navzdol, od leve proti desni):

Lucija Humar, 3. b, Mostiček 2010/11
Karin Bavdaž, vrtec, 4. skupina, Mostiček 2008/09
Erik Bratina, 3. a, Mostiček 2007/08

Kaja Skrt, 2. a, Mostiček 2004/05
Lucia Pascolat, vrtec, 5. skupina, Mostiček 2008/09
Anesa Adrović, 2. a, Mostiček 2007/08

Jakob Skrt, 2. r, POŠ Levpa, Mostiček 2006/07
Patrik Lango, 2. a, Mostiček 2009/10
Petra Šuligoj, 7. a, Mostiček 2012/13

Jure Okroglič, 2. a, Mostiček 2004/05
Nika Vidič, 1. a, Mostiček 2004/05
Danijela Stojanović, 2. b, Mostiček 2005/06

Barbara Mamic, 2. a, Mostiček 2011/12
Gaja Čuferli Milošević, 2. b, Mostiček 2009/10
Elizabeta Skrt, 2. a, Mostiček 2011/12

Avtorji uvodov poglavij

Hana Munih, 9. a; Ana Vidmar, 4. a; Maša Tia Komac, 2. a; Nicholas Pavšič. 2. a; Tiana Karnel, 5. b

Prispevki so nastali pod mentorstvom strokovnih delavk vrtca in šole.

Fotografije: arhiv vrtca

Uredniški odbor: Zvonka Cigoj, Metoda Čobal, Irena Hočevar Križnič,
Urška Humar Bajt, Suzana Kavčič, Nevenka Skrt, Mateja Strnad

Odgovorna urednica: Milka Zimic

Kanal, junij 2014

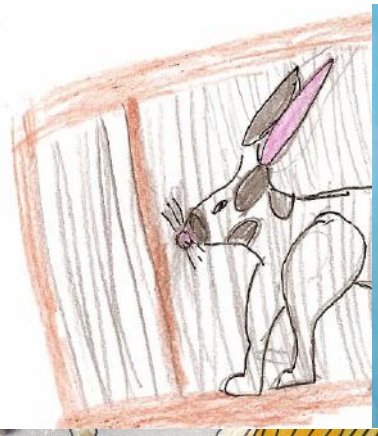

BARBARA

ELIZABETA, 2.a